

DE KRACHT VAN HET GODDELIJKE LICHT.

Ik zou deze keer graag met u willen spreken over de krachten die een rol spelen, ook rond Kerstmis en dergelijke, de krachten die we het goddelijk licht, de verlichting en dergelijke noemen.

We moeten natuurlijk begrijpen dat al de namen die ik genoemd heb eigenlijk maar aanduidingen zijn van iets dat we niet kennen. U zou kunnen zeggen dat de mens, uit vrees voor het onbekende, zich een God heeft geschapen zoveel mogelijk naar zijn eigen beeld en gelijkenis, maar dat neemt niet weg dat we te maken hebben met onbekende krachten, met wonderlijke wetten die men op aarde nog niet volledig kan bewijzen vaak en dat men daarnaast te maken heeft met variaties van wetten die men op aarde kan aantonen, maar waarbij men gelijktijdig weet dat ze niet volledig zijn, dat er iets aan mankeert.

Wanneer ik zoek naar het licht, en ik spreek nu even in de eerste persoon, dan is licht de aanduiding van de mogelijkheid tot weten. Ik zou ook wijsheid kunnen zeggen of iets anders. Dit licht betekent voor mij een overzicht niet alleen van mij zelf, maar van alle banden en relaties dus, tussen mij en al hert bestaande. Het is een tijdloze herkenning, waarin de betekenis van uw wezen plotseling beseft kan worden, en daarnaast en daardoor ook de eenheid die u vormt met alle dingen.

Nu heeft de mens vaak deze dingen, sterk geformaliseerd. Er zijn nogal wat esoterische en andere scholen, die elk een eigen systeem hebben om tot die waarheid te komen. Men begint u in te wijden misschien in de kleine arcana, daarna in het groot arcanum, of men laat u in uzelve de perfecte vorm ontdekken om van daaruit verder te gaan. Maar in al die gevallen hebben we eigenlijk te maken met een reeks symbolen, met een reeks vormen die nooit in de plaats kunnen treden van de werkelijkheid.

Ook wanneer u het vierkantje precies juist tekent en daardoor aantoonst dat u werkelijk de welbehouden steen als ideaal voorbeeld neemt, betekent dit nog niet dat u weet wat juist is. Het betekent nog niet dat u innerlijk de begrippen van harmonie zodanig ontwikkeld hebt dat u tot een soort eenheid kunt komen : datgene wat men dan broederschap, naastenliefde en dergelijke noemt.

Dat is juist de grote moeilijkheid. U kunt het ook in een kerk zien. Wanneer de kinderen de eerste communie ontvangen en Jezuke bij hen komt, zoals het dan zo fraai heet, dan kan dat ook voor kinderen een sterk emotionele beleving zijn. De werkelijkheid van het gebeuren ligt dan in de beleving van het kind.

Ook wanneer de interpretatie van het kind praktisch niets meer te maken heeft met al datgene wat de zeer geleerde theologen daarover hebben gezegd.

En wanneer u bezig bent met het zoeken naar een occulte werkelijkheid, een occulte wijsheid, dan zult u eveneens allerhande boeken op uw weg aantreffen, verhandelingen en experimenten, en die hebben allemaal een bepaalde vorm: de Grand Albert, misschien de een of andere van de nieuwste inwijdingsleren van een of andere meester uit het Verre Oosten, maar dit zijn vormen.

Magie is niet iets dat door de vorm tot stand komt, de vorm is bedoeld om de innerlijke toestand op te wekken, waardoor het magisch gebeuren mogelijk wordt.

Wanneer u een medemens paranormaal wilt genezen dan is dat niet een kwestie van de juiste handelingen. U kunt een mens eenvoudig benaderen, aanzien of misschien uitstralen of welke methode u ook wilt gebruiken en op dat ogenblik hebt u een sterk gevoel van verbondenheid. Voor u is innerlijk de kwaal van de patiënt opgeheven op dat ogenblik. U hebt het gevoel dat dat van u uitstroomt. En dan kunnen we spreken van suggestie en andere dingen, maar resultaten worden er geboekt. Ik wil hiermee duidelijk maken dat de krachten van het licht krachten zijn die we niet kunnen omschrijven, niet kunnen definiëren, dat al die occulte werkelijkheden wel bestaan maar dat ze praktisch alleen benaderbaar zijn via de

gevoelswereld van de mens en dat de redelijkheid daarbij in feite niets anders kan doen dan resultaten of gebrek aan resultaten constateren.

Kijk dat is nu iets dat het volgende vanzelf in een meer relatief licht stelt. We weten dat er perioden op aarde zijn waarvan wij zeggen dat ze wit licht meebrengen. Ja wit licht, wat is dat? Wit licht is licht waarin alle mogelijke tinten aanwezig zijn. Kortom, het is volledig licht. En als een licht een mens treft dan wil dat betekenen dat de mens die daarvoor gevoelig is, in een emotionele toestand begint te verkeren waarbij hij zichzelf en meestal ook zijn wereld, anders gaat zien.

Het is dus niet een licht dat u brengt tot oorlog of vrede, het is alleen een licht dat u in uzelf confronteert met uzelf en daardoor ofwel spanningen opwekt, ofwel ook die spanningen doet verdwijnen. Dat licht noemen we "geestelijk licht" want we kunnen er geen bron voor aantonen. Ja, in onze werelden wel. Maar zelfs de werelden van de geest zijn voor de mens op aarde een geloofspunt en zover het de beschrijving betreft, een hypothese. Een geestelijk licht dus, anders gezegd, een vorm van inwerking die niet materieel is en kennelijk niet aan materiële oorzaken gebonden is. Toch ervaart u dergelijke invloeden. Het is soms zelfs mogelijk om een bepaalde invloed van geestelijke aard te volgen wanneer die achtereenvolgens delen van de aarde beroert.

Wij zien dan in een periode van meestal enkele dagen een aantal praktisch gelijksoortige gebeurtenissen veroorzaakt door menselijk ingrijpen en dus niet door de natuur, optreden op ongeveer gelijke breedtegraad rond de aarde. Het is een heel eigenaardig verschijnsel.

Er zijn dus dingen die op de ene of andere manier invloed hebben zonder dat u weet wat. Rond Kerstmis is de stand van de aarde ten opzichte van de zon, maar ook ten aanzien van andere planeten en sterren altijd wat exceptioneel. Dat hangt samen met de midwinterzonnewende en de daardoor voor de mens ontstane tijdelijke stilstand. Die is eigenlijk maar kort, maar een tijdelijke stilstand van de relaties tussen oppervlak en ster.

Nu blijkt dat het witte licht meestal enkele dagen voor, of enkele dagen na dit punt optreedt. Hetzelfde zien we ook weer bij de midzomerzonnewende. Daarbij blijkt verder dat die invloed zich meestal het sterkst vertoont op de grens van de subtropen, daar krijgt u de sterkste inwerking. In de tropische gebieden niet en op het zuidelijk halfrond alleen later en dan meestal met een vertraging van twee of drie maanden.

Ik stel: inwerkingen van geestelijke aard, dus zonder kenbare stoffelijke origine zijn in staat het menselijke gevoelsleven te ontregelen, waarbij de bestaande evenwichten vervangen worden door andere, dat is punt één.

Punt twee: Ik stel dat dergelijke invloeden veranderingen van een materiële toestand tengevolge hebben, dat het menselijk gedrag veranderingen ondergaat en dat dit dermate algemeen kan zijn dat zelfs massale verschijnselen niet ongebruikelijk zijn in die periode.

Ik stel verder dat indien wij in staat zijn deze invloeden aan te voelen, omschrijven kunt u ze niet, :zet voor ons mogelijk is om ons perfect in te stellen op die kracht.

Wanneer wij ons instellen op die kracht nu, blijkt opeens dat wij gevoelig worden voor alle onevenwichtigheden reeds voor ze tot uiting komen. Er is een soort precognitie. Daarnaast hebben we een instinctief gevoel waardoor bij vele keuzemogelijkheden we onbewust de juiste keuze doen die binnen de door het licht veroorzaakte omstandigheden dus, voor ons wenselijk is.

Wat doen wij om ons in te stellen op dit licht, want dit kan heel belangrijk zijn? In de eerste plaats: Wanneer het licht optreedt dan zult u dit merken aan een soort onrust. U bent niet zo rustig als normaal, u hebt de neiging om onbeheerst en impulsief op te treden en één van de dingen die we zien in deze periode -dat is heus niet alleen omdat het rond Kerstmis valt- is een reeks impulsinkopen waar u later heel vaak een hekel aan krijgt omdat ze dan niet meer bij uw smaak of uw bedoelingen schijnen te passen. Wanneer u een dergelijke onrust in uzelf ontdekt, probeer uzelf tot kalmte te dwingen, dan zult u zeer waarschijnlijk zien,-de waarschijnlijkheid is in dit geval ongeveer negen op tien, tamelijk hoog dus,- dat u plotseling twee tegenstellingen gaat zitten te overwegen. Dat kan een keuze zijn: zal ik dit doen of dat doen, maar veel waarschijnlijker is het dat u een relatie met mensen of met werkzaamheden overweegt.

Wanneer u dit bij uzelf ontdekt, is het tijd voor de volgende stap. Wij aanvaarden dat bij keuzemogelijkheden of tegenstellingen die voor ons gelijkwaardig zijn. Er is geen noodzaak om te kiezen. Er is alleen de noodzaak tot aanvaarding. Door dit proces brengt u uzelf niet alleen tot rust en lost u een deel van uw problemen op, dat is altijd maar tijdelijk, maar u vergroot uw gevoeligheid.

U probeert deze oefening gedurende vijftien tot twintig minuten vol te houden. Beschouw het als een meditatieoefening. Op het einde van die oefeningsperiode zult u heel vaak een gevoel krijgen van lichthoofdigheid enigszins en daarnaast een soort prikkeling die vooral de hoofdhuid en het nekvel betreft ofschoon er ook mensen zijn die dat in de extremiteiten voelen, neus, oor en zelfs vingers of tenen. Wanneer dit het geval is dan weet u dat u uzelf hebt afgesteld en dat zegt u verder niets.

Maar dan gaan we verder en beginnen aan fase drie. Wij doen geen bewuste keuze. In deze periode zullen we eenvoudig voorbijgaan aan al datgene dat ons aangeboden wordt bij wijze van spreken. Wij zullen ook datgene dat ons gevraagd wordt tijdelijk terzijde leggen, we komen er later wel op terug. We proberen eigenlijk ons te laten drijven. In dit proces van u laten drijven, - moogt u niet langer dan twee of drie dagen doen, anders komt u menselijk in moeilijkheden- krijgt u dan heel vaak een reeks nieuwe denkbeelden en impulsen. Deze nieuwe denkbeelden en impulsen zijn zeer belangrijk. Ze hebben direct betrekking op alle veranderingen en situaties die zich buiten u afspelen. Ze kunnen daarbij vooruitlopen op het gebeuren tot zelfs enkele maanden. De meest gebruikelijke periode is twee tot drie weken. Door uw keuze nu, als het ware zonder te kiezen, gewoon vanuit het besef te laten ontstaan, hebt u de hogere waarden van uw wezen dermate sterk ingeschakeld, dat u hierdoor harmonisch reageert ten aanzien van die invloed en daarna ook ten aanzien van de meeste beweegredenen in de mensheid.

Wanneer u dat enkele keren hebt gedaan, dan zult u vanzelf ontdekken dat dit een methode is waarbij u uw aanpassing aan de maatschappij, maar ook de aanpassing aan uw innerlijk besef, zodat u naar buiten toe meer een eenheid zijt. waar kunt maken.

We gaan nu verder uit van het standpunt: Elke kracht die buiten mij bestaat is door mij alleen beleefbaar wanneer iets vergelijkbaars in mij bestaat. Variante dus op de bekende spreuk van Toth-Hermes : "Zo boven, zo beneden, zo beneden, zo boven." Wat u overigens aan burens die boven of onder elkaar wonen niet moet vertellen: zelfs als het waar is geloven ze het niet.

In mij is dus datgene waarmee ik een kracht kan opwekken. Ik kan dat activeren. Wanneer ik die kracht activeer dan zal daarmee alleen datgene bereikt worden dat in de kwaliteit, in de eigenschap van die kracht ligt. Om het heel eenvoudig te zeggen: Wanneer u de zwaartekracht beheerst kunt u nog geen lamp laten branden. Wanneer u een lamp kunt laten branden kunt u de zwaartekracht nog niet variëren. Toch zijn beide vormen van energie.

De situatie waarin u dus verkeert is, dat niet alleen het witte licht, maar meerdere van dergelijke golven optreden. Ze worden door ons gemeenlijk met symboolkleuren aangegeven. Denk aan : het gele licht, dat over het algemeen veel vitaliteit opwekt als u harmonisch bent. We spreken over het rode licht dat dus over 't algemeen de menselijke natuur en de hartstochtelijkheid nogal stimuleert, maar gelijktijdig ook de mogelijkheid geeft om tot grotere lichamelijke prestaties te komen. We kennen het blauwe licht, waarbij rust en bezinning nodig zijn, maar waarbij u zeer gemakkelijk feiten op kunt nemen en daarbij gelijktijdig ook meer doorzicht hebt en toont ten opzichte van situaties. U kunt dus beter de dingen bezien.

Elk van die golven zal, wanneer u probeert u daarop in te stellen, reflex vertonen. Rood geeft over het algemeen na een kort gevoel van koude, een gevoel van warmte. De meeste mensen ervaren dit bij de nekaanzet, sommigen ook bij de wangen, of dat u blozen moet.

Wanneer u te maken hebt met het gele licht, is het eerste gevoel een lichte oorsuizing gemeenlijk, daarna merken we ook weer onwillekeurige spiertrekkingen, welke dat wordt mede door uw houding vaak bepaald en we zien ook gelijktijdig ook een ogenblik stippen voor de ogen, vooral wanneer we ze dicht doen. Het lijkt dan of we alle stofjes voorbij zien drijven.

Hebben we te maken met het blauwe licht, dan krijgen we een gevoel van bijna slapen en sluiten we de ogen dan kunnen we de dingen waarover we denken bijzonder scherp visualiseren. De enige methode om dit verder lichamenlijk te constateren zou de polsslagen zijn.

Deze pleegt dan een stukje onder de normale tempi te liggen. Dan zal zowel de bovendruk als de onderdruk iets naar beneden gaan.

Wanneer u geleerd hebt die krachten te onderscheiden, dan gaat dat automatisch. Zo goed als u automatisch reageert op een rood stoplicht of op groen. Het is een kwestie van wennen. Wanneer u nu met die krachten werkt, dan betekent dit dat u meer harmonisch werkt ten aanzien van de omgeving maar ook ten aanzien van de kosmos.

Nu bestaan er bepaalde wetten in de kosmos waarvan we alleen op aarde afleidingen kennen. U kent bijvoorbeeld de afleiding: oorzaak en gevolg.

Oorzaak en gevolg is eigenlijk niet juist geformuleerd. De juiste formulering is de wet van de gelijkblijvende velden, waarbij wordt gezegd dat, indien een vormverandering of een energieverandering op het ene punt ontstaat, elders een compenserende verandering onvermijdelijk is geworden. Wanneer u nu met deze wet wilt werken, dan is het zo dat u in de stoffelijke zin oorzaak en gevolg als een eenheid kunt beleven en ervaren en afhankelijk van de kracht die werkzaam is, daar dus geestelijk, lichamelijk of door het uitstralen van kracht vitaliteit dus, iets mee kunt doen. U kunt er iets aan veranderen. U kunt niet elke kracht op elk ogenblik gelijkelijk goed en sterk gebruiken, maar u kunt beter gebruik maken van de omstandigheden. En daar krijgen we dan het merkwaardige aspect dat men wel eens inwijding noemt.

Want was inwijding anders dan het vinden van een zodanige harmonie dat u in staat bent om uw eigen leven met al zijn achterliggende waarden,- dus ook als een relatiewaarde ten aanzien van de kosmos- te herkennen en gelijktijdig daarin, met een instinctieve juistheid te reageren. Dat is de hoogste inwijding.

Dus dit proces zonder wetten, zonder allerhande arcana, is op zichzelf al een methode van inwijding. En nu zit ik u dit allemaal te vertellen, maar aangezien negen van de tien mensen instinctief op deze energieën reageren, mag worden aangenomen dat een mens die zijn eigen reacties bestudeert, ook zonder dat er iets of iemand bij te pas komt, of enige gebruiksaanwijzing, deze status van inwijding bereikt.

Nieuwe stelling nu. Wanneer een mens in harmonie weet te komen met zichzelf en de wereld rond hem, zal hij in staat zijn om de evenwichten in zichzelf, zowel als die in de wereld rond hem, te beheersen. Door een verstoring van evenwicht kan een te voren berekend effect bereikt worden, zowel in het eigen persoonlijk bestaan, alsook ten aanzien van de buitenwereld. Hoe sterk dat effect is, is afhankelijk van de energie waarover u beschikt en de krachten die u kunt hanteren. Maar u bent in ieder geval niet meer weerloos in de wereld. De massaliteit van deze tijd geeft de mens wel eens het gevoel dat hij ergens in een sneltrein zit en niet meer uit kan stappen ook al wil hij een heel andere kant uit. De locomotief heet dan over 't algemeen de economische motivatie van de gemeenschap, wat een hele mond vol is, maar het is nog primitiever dan eens de "Arend", een van de eerste locomotieven die gereden heeft op het vasteland. Stephenson heeft nog niet zoen eenvoudig voertuig geconstrueerd.

Waar het ons om gaat is dit: een mens kan zich in een zekere mate onafhankelijk maken van het zogenaamde noodlot, de pressies van de wereld.

Hij kan zich daarnaast losmaken van veel geestelijke verdeeldheid en veel geestelijke pressie. Hij kan dat doen door het voornoemde systeem te volgen of zelfs door zich voortdurend bewust te zijn van al wat er zich in hem en rondom hem afspeelt. De mens moet daarbij begrijpen dat het niet mogelijk is om als mens vaste normen en waarden te hanteren. De werkelijke wetten zijn voor ons niet kenbaar en niet bewijsbaar en wanneer we ze kunnen omschrijven is de beschrijving zo onvolledig dat u er nog niet veel mee kunt beginnen.

De normen van de mens zijn voortgekomen uit de maatschappij. De vorm die zijn geloof aanneemt wordt niet alleen gedictreed,-wat men wel eens denkt,- door openbaringen, maar wel degelijk door de maatschappelijke vormen, welke, gedomineerd door een bepaalde geloofsvorm automatisch hun eigen visie en beeld in dit geloof weer interpreteren en daarna de aard en het wezen van dat geloof, in zoverre het normbesef betreft, geheel verandert.

Wanneer u dit kunt accepteren is het voor u ook gemakkelijker te zeggen : Dit is voor mij zo, maar het hoeft niet voor een ander zo te zijn. Dit is mijn weg, maar het hoeft niet de weg van een ander te zijn. Door deze erkenning gaat u niet meer optreden als iemand die in uiterlijkheden dwingend inwerkt op een gemeenschap. Het zou trouwens krankzinnig zijn

wanneer u, om een voorbeeld te geven, een werkgever met een groot bedrijf en een vakbondsbonns, zoudt aanzien als werkend met eenzelfde norm, vanuit eenzelfde normbesef. Als u nu probeert hun bestrevingen te zien als behorende tot hun status, dan blijkt daarachter vaak eenzelfde motivering te bestaan. Ze hebben namelijk geen verschil, alleen, de één verkoopt een ideaal, de andere een product.

Maar als u dat gaat begrijpen dan ziet u de wereld anders. Dan wordt u niet meer genoopt aan de normen die een ander predikt zonder meer u vast te klampen. U doet het alleen maar uit een innerlijk gevoel van juistheid en verder niet, maar aan de andere kant kunt u ook zien wat die anderen zijn. Wanneer u ziet wat het motief is achter een bepaalde actie, dan kunt u ook begrijpen hoe u het best kunt reageren op de gebeurtenissen en wat meer is, u kunt dan misschien het hele geval met een heel kleine invloed van zin veranderen.

Ik zal u een klein voorbeeld geven, dan maak ik het misschien iets duidelijker. Er was een bekend spreker die een beroep deed op de welwillendheid van de mensen. Zo sprak hij: Het is noodzakelijk dat we er gezamenlijk de schouders onder zetten. Het is noodzakelijk dat wij tesamen dit doel nastreven, want wie heeft er niet te eten, wie heeft geen voldoende kleding, wie heeft niet voldoende in dit leven, geen geluk ? En dan riep er een: IK. Een woord, heel het effect was weg. Dat kent u misschien?

Ik herinner mij dat iemand eens een hele redevoering heeft gehouden om aan te tonen wat men al niet met een bepaald chemisch product kon doen. Men kon smeervetten maken, men kon zelfs boter maken, waarop iemand heel nuchter opmerkte: Ja, maar smeren doen ze niet goed en eten kunt u het ook niet. Nuchter commentaar. maar ook, gelijktijdig, een totale verandering van de situatie, met één woord.

Eén actie, één gevoel, één verandering zelfs van houding op het juiste moment kan de gehele balans veranderen. U beïnvloedt dan uw gehele reactie ten aanzien van de buitenwereld. Maar wanneer u dit bewust doet, dan kunt u de reacties van die buitenwereld berekenen. u kunt aanvoelen waar het op neer gaat komen. Dat betekent dat uw eigen vrijheid in de wereld toeneemt. Het betekent gelijktijdig dat die wereld, alleen wanneer zij evenals u meer relativistisch denkt, dus de zaak in zijn verhoudingen beschouwt en niet in absolute normen, ooit iets tegen u zou kunnen ondernemen. Maar is men zo ver dan wil men dat niet. Ik zeg u dat elke mens het recht heeft om op zijn eigen wijze zalig te worden. Als hij niet zalig wil worden dan mag dat voor ons ook. Elke mens heeft het recht om zelf te denken, precies wat hij wil, maar hij heeft niet het recht een ander die denkwijze op te leggen, zelfs zonder die ander de mogelijkheid te geven van zijn kant met zijn denken naar voren te komen.

Het klinkt of ik ineens in een sociaal-psychologisch betoog terecht ben gekomen, of ga komen, en toch heb ik het nog steeds over het licht. Het licht is een persoonlijke beleving, het is voor de mens een persoonlijke kracht die geheel bepaald wordt door zijn mentale inhouden, zijn psychische mogelijkheden en zelfs zijn lichamelijke toestand.

Elke mens zal dus op zijn eigen manier moeten reageren. Als dit het geval is kan er geen absolute norm bestaan en nu word ik even hatelijk want we zitten nu voor sinterklaas, dat is de eerste door de middenstand gekroonde heilige en binnenkort krijgen we de kerstman, dat is zijn broertje en daarna krijgen we het Jezukindje dat dan begraven wordt onder de restanten van de kerstman. Het wordt meestal genoten met kalkoen of dergelijke gerechten. Wanneer we ons bezighouden met die tijd dan zien we overal modes. Dan zijn er mensen die zeggen: Ja maar, wij willen een alternatieve kerst. Niemand houdt ze tegen. Anderen zeggen: Maar wij willen roet de kerstman meedoen, met de kalkoen. met sinterklaas. Ze mogen. Dat is hun zaak. Het enige dat we kunnen doen is duidelijk maken dat het niet bepaald smakelijk is om kalkoen te eten terwijl mensen doodhongereren. Het enige dat we daaruit kunnen maken is, dat het niet verstandig is in naam van een namaakheilige presentjes te schenken terwijl anderen van gebrek omkomen. Dat kunnen we wel doen, maar we mogen het de mensen niet kwalijk nemen dat ze hun eigen gebruiken hanteren.

En waarom zouden we ook niet proberen of er nog een andere weg is, een weg die alleen voor de meer ingewijden, te gaan is, ik weet het. Maar wanneer het kosmisch licht er is, is het er voor iedereen en voor allen. Wanneer wij vanuit onszelf de mogelijkheid vinden en de energie om deze gevoelens van eenheid, van versmelting die in het licht mogelijk zijn, de anderen toe te zenden, o ja, telepathie en suggestie, zeker, maar het resultaat, waarbij steeds meer

mensen gaan reageren op het geheel en niet op hun eigen kleine besloten groep, ik geloof dat dat belangrijk kan zijn.

Licht is kosmisch, het is inzicht, doorzicht in het tijdloze. We zullen dat nooit mentaal kunnen verwerken, laat staan kunnen verwoorden, dat is duidelijk. Ook wanneer we het beleven. Maar onze formuleringen zijn misleidend op het ogenblik dat we ze s.tellen als een absolute zekerheid die voor ieder gelijkelijk geldt. Daarom kunnen we de kracht beter met de mensen delen dan proberen de boodschap, die wij erin vinden, te verwoorden.

Laatste punt nu. We hebben dat al enkele malen gedaan en ik wil dat niet als een soort regelmatig programmapunt opgevoerd zien. Maar we leven op dit moment in een overgangsfase waarin voornamelijk rode energiestraling aanwezig is en zelfs tweeledig: geestelijk zowel als materieel. Voor de meeste mensen is die straling op dit moment negatief, d.w.z. dat de kans dat mensen die een beetje ziek zijn erg ziek worden een beetje groter is dan normaal. Dat de kans dat mensen opeens overlijden, groter is dan normaal, maar dat ook wonderlijk herstel en dergelijke meer dan normaal voorkomt.

Nu kunnen we die energie op een patiënt gaan richten, we kunnen het algemeen uitstralen, dan ziet u niets van de resultaten. We kunnen misschien wel wat anders proberen, juist door deze twee energievormen die op dit ogenblik kenbaar zijn moet het mogelijk zijn u daarvoor gevoelig te maken. Als u het wilt, kunnen we daar een poging toe doen.

We moeten beginnen met het stralingsveld te verhogen, te intensifiëren. Zover het u mogelijk is, probeer even er gemakkelijk en ontspannen bij te gaan zitten. U bent lekker ontspannen. Dan gaan we gewoon even rustig zijn. Houdt u allemaal zo rustig mogelijk. We hebben een uitstraling, natuurlijk, trekken we ons niet aan. Maakt er maar een soort hutsepot van uitstralingen van, wat geeft het. Wees ook niet bang om te lachen of zo, het is allemaal toegestaan, gewoon, relax.

Nu moet u opletten. Het is of alles wat zwaarder wordt in de lucht. Suggestie, hoor. Probeer nu uw gedachten zo rustig mogelijk te maken. Kunt u misschien best doen als u naar mij kijkt en luistert, maar als u liever de ogen dicht doet en een uiltje knapt, mag het ook. Let op. De hele wereld is een eenheid, de hele wereld is een kracht. Alle grenzen tussen de wereld en mij en die kracht hef ik voor een ogenblik op.

Ik zit eigenlijk wel lekker. Het is ook wel redelijk warm, maar dit duurt niet lang en ik hoef mij er niet aan te storen. Het is lekker om relax te zitten, eens te kijken wat er gebeurt. Niets om ons druk over te maken, heel rustig. Wanneer er krachten zijn, ik weet het niet zeker, maar als ze er zijn, dan wil ik ze toch wel ontvangen, ik wil ze beleven. Ik weet het niet precies, dan sla ik desnoods in gedachten een kruisje, ik prevel een formule. Maar als het goed is dan wil ik die krachten toch wel ervaren, ik wil er deel aan hebben. Vreemd dingen drijven van u af. We zijn heel rustig. Wij willen nu dat deze kracht, wanneer ze bestaat op ons inwerkt. Heel rustig aan.

De krachten van het leven, de krachten van de natuur, de krachten van de geest aanvaard ik. Zeg dat tegen uzelf. Ik aanvaard die krachten. De krachten van de wijsheid, de kracht die het innerlijk weten wekt, die de zin doet beseffen. aanvaard ik. Ik wil alleen openstaan voor die krachten die voortkomen uit het goddelijk licht. Leg uzelf dat dwingend op: Ik sluit mij af voor elke kracht van chaos, elke kracht die mij zou afsluiten van de grote werkelijkheid. Denk ook dit.

En nu vrienden zeg ik u verder alleen, u zult als gevolg van deze oefening niet meer vermoeid zijn, integendeel, u zult u prettiger voelen. U zult als gevolg van deze oefening onmiddellijk u bewust worden wanneer de krachten waarover we hebben gesproken, in uw nabijheid zijn. U zult zich daarvoor openstellen en u daarvoor instellen. U zult, wanneer de kracht van het blauwe licht die nu komen gaat zijn volle sterkte bereikt, over ongeveer vijf dagen, in staat zijn om alle feiten in hun juiste samenhang te absorberen. Het is bijna hypnose, ik weet het, maar ik zeg u dit opdat u dit begrip even vastpakt. En nou is het gekke dat we er een paar bij hebben die denken: het is eigenlijk onzin. Die zullen het nu juist, zien. Die stonden door hun poging om te analyseren erg wijd open, als ik het zo mag zeggen.

Wat we nu hebben gedaan is geen inwijding, maar het is wel een basis van wat een mens inwijding noemt. Het is geen verkonden van God, maar het is wel een mogelijkheid om die God

beter te ervaren. Of u dat nu doet in de kerk, ergens in de natuur of alleen maar wanneer u mediteert, maakt niets uit.

En nu geef ik u alleen nog maar een paar tips die voor u goed zijn, bruikbaar wanneer u er wat mee wil doen. U hebt op dit ogenblik nogal veel rode energie opgenomen, dat is niet erg, daar zult u ook niet door gestoord worden. U hebt een begin van blauwe energie opgenomen. U hebt op dit moment een levenskracht toch iets meer dan normaal. Wanneer u zich daarop concentreert, gevoelsmatig, zult u die kracht gemakkelijk aan anderen kunnen overdragen.

Wanneer een ander moe is, kunt u iets van die moeheid wegnemen. Wanneer een ander ziek is, kunt u hem iets beter maken. Wanneer iemand disharmonisch is, kunt u, alleen door u innerlijk daarop te concentreren, de ander meer rust geven. Het is dus niet alleen iets voor

uzelf. Inwijding is in feite bereid zijn om de krachten die in u wonen, voortdurend te delen met allen en dat is, zoals Jezus zegt, liefhebben van God boven alles en uw naaste gelijk uzelve. Dat is de solidariteit van Marx en Engels, dat is het medeleven van de Boeddha, het mededogen. Het is zelfs de wijsheid van Zen die zegt dat het deel alleen zichzelf kan zijn indien het meer in het geheel is opgenomen. Het is gewoon een sleutel. Wanneer u met

deze sleutels iets kunt doen en ik neem aan dat dit voor 40 tot 50 van de aanwezigen het geval zal zijn, dan zult u gaan beseffen: God, licht, inwijding, zijn de vage begrippen die we zelf creëren, maar daarachter schuilt een niet te begrijpen geheel dat in ons spreekt. En wanneer

we leren daaraan te beantwoorden, dan kunnen we vinden dat wat harmonie heet, vrede heet, in onszelf.

Dan kunnen we misschien niet de wereld veranderen, we kunnen onszelf veranderen. Dan kunnen we misschien niet alle kwaad de wereld uithelpen, maar we kunnen ervoor zorgen dat het steeds minder mensen aantast. Ik hoop dat u dit experiment en deze lezing zult accepteren.

❖ *Is de verschijning van dat witte licht enkel omstreeks Kerstmis?*

Er zijn meerdere perioden die niet altijd even regelmatig vallen, maar ze treden over het algemeen op iets voor of iets na, meestal iets voor midwinter- en midzomerzonnenevend. Daar, tussenin liggen meestal wat kortere perioden van wit licht. De door mij genoemde perioden bedragen gemiddeld vijf tot zeven dagen, de andere perioden zijn kort, treffen soms ook niet de gehele wereld en hebben een invloedssfeer van twee of drie dagen gemiddeld. Daarom heb ik deze beide perioden met nadruk genoemd, en u duidelijk gemaakt hoe u ze aan kunt voelen zo dat u, wanneer een dergelijke kracht optreedt, u daar toch zult kunnen op reageren.